

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Krejsové a soudkyně JUDr. Aleny Fintové a JUDr. Ireny Paterové ve věci

žalobkyně: **UNEXIM, s. r. o.**, IČO 27066321
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1 – Nové Město
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Kaplanem
sídlem Římská 104/14, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **JUDr. [REDACTED] IČO [REDACTED]**
insolvenční správce [REDACTED]
sídlem [REDACTED]
zastoupená advokátem Mgr. Ivanem Brambaškem
sídlem U Prašné brány 1079/3, 110 00 Praha 1

o nahrazení projevu vůle

o odvolání do usnesení Okresního soudu v Karlových Varech, č. j. 19 C 79/2017-149, ze dne 5. 10. 2018

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že v řízení se nepokračuje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně rozhodl, že v řízení se pokračuje dnem 6. 9. 2018. V odůvodnění soud uvedl, že oznámením z 22. 3. 2018 soud sdělil účastníkům, že u původně žalované společnosti [REDACTED], byl dne 19. 3. 2018 zjištěn úpadek s prohlášením konkurzu a řízení je tak nadále přerušeno dle § 140a insolvenčního zákona. Dne 6. 9. 2018 došel soudu návrh žalobkyně na pokračování v řízení s tím, že podle názoru žalobkyně není řízení přerušeno podle § 140a insolvenčního zákona, ale podle § 263 insolvenčního zákona a navrhla pokračování v řízení podle § 265 odst. 1 insolvenčního zákona. Žalovaná s návrhem na pokračování v řízení nesouhlasí, domnívá se, že nelze navrhnout pokračování v přerušovém řízení podle § 265 odst. 1 insolvenčního zákona, ale že žalobkyně měla postupovat podle § 265 odst. 2 insolvenčního zákona. Žalobkyně se domáhá nahrazení projevu vůle žalované podle § 1787 občanského zákoníku, a pokud by byla žalobkyně v tomto řízení úspěšná, rozhodl by soud o uzavření kupní smlouvy mezi spornými stranami a žalobkyni by vznikl nárok požadovat po žalované doplatek kupní ceny. Žalobkyně by však měla pohledávku za žalovanou, kterou by musela v insolvenčním řízení uplatnit přihláškou a v tomto smyslu měla žalobkyně přihlásit svoji domnělou pohledávku na doplatek kupní ceny do insolvenčního řízení žalované jako podmíněnou pohledávku; žalobkyně však do insolvenčního řízení žádnou pohledávku nepřihlásila. Dále soud uvedl, že souhlasí s právní argumentací žalobkyně, že k přerušování řízení došlo dle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona a nikoliv, jak chybně sdělil soud účastníkům v oznámení ze dne 22. 3. 2018, podle § 140a insolvenčního zákona. Soud je toho názoru, shodně se žalobkyní, že v daném případě se jedná o řízení o nahrazení projevu vůle, tedy o řízení, v němž je žalobkyní požadováno uvedené plnění, které se týká majetkové podstaty dlužníka – žalované. K prohlášení konkurzu na

žalovanou přitom došlo v průběhu tohoto řízení, a proto je v tomto řízení možné pokračovat za splnění podmínek § 265 odst. 1 insolvenčního zákona. Ustanovení § 265 odst. 2 a 3 insolvenčního zákona pak upravuje možnost pokračovat se souhlasem insolvenčního soudu v řízeních o nárocích, které je nutno přihlásit do insolvenčního řízení nebo na které se pohlíží jako na přihlášené, pokud nespádají pod ust. § 265 odst. 1 insolvenčního zákona, a pokud to navrhne oprávněná osoba. Dle soudu je nerozhodné, jaký následek vyvolá rozhodnutí soudu o žalobě o nahrazení projevu vůle z pohledu existence dalších pohledávek mezi účastníky řízení. Soud proto rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

2. Proti rozhodnutí podala žalovaná včas odvolání. Uvádí, že v napadeném usnesení soud prvního stupně přisvědčil návrhu žalobkyně na pokračování řízení ze dne 6. 9. 2018, neboť k přerušení řízení došlo podle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona a nejedná se dle právního hodnocení soudu o řízení o nároku, který je nutné přihlásit do insolvenčního řízení žalované, byly splněny podmínky ust. § 265 odst. 1 insolvenčního zákona pro pokračování v řízení. Žalovaná pak opakovaně uvádí, že se domnívá, že nelze navrhnout pokračování v přerušeném řízení postupem podle § 265 odst. 1 insolvenčního zákona, nýbrž v případě návrhu na pokračování v řízení měla žalobkyně postupovat podle § 265 odst. 2 insolvenčního zákona. O pokračování v řízení by tak měl rozhodovat insolvenční soud žalované. Shrnuje, že v přerušeném řízení se žalobkyně domáhá nahrazení projevu vůle žalované ve smyslu § 1787 občanského zákoníku. V případě, že žalobkyně bude v předmětném řízení úspěšná a soud rozhodne, že mezi spornými stranami došlo k uzavření kupní smlouvy, vznikne žalobkyni právo domáhat se po žalované zaplacení zbývajících částí kupní ceny. To znamená, že žalobkyni vznikne pohledávka za žalovanou, kterou by musela, protože je žalovaná v insolvenci, uplatnit vůči ní prostřednictvím jejího přihlášení do insolvenčního řízení žalované. Toto však již v současné situaci není možné, neboť lhůta k podání přihlášek do insolvenčního řízení žalované uplynula dne 19. 5. 2018. To, že žalobkyně v této lhůtě nepřihlásila svoji domnělou pohledávku na doplatek kupní ceny do insolvenčního řízení žalované jako pohledávku podmíněnou, znamená, že tato pohledávka již nemůže být v rámci konkurzu uspokojena. Žalovaná tak sama způsobila, že její pohledávka by nemohla být ani v případě jejího potencionálního úspěchu v přerušeném řízení, v rámci insolvenčního řízení žalované uspokojena. Úspěch žalobkyně v uvedeném sporu by tak pro sporné strany znamenal pouze povinnost žalované uzavřít se žalobkyní kupní smlouvu. Na základě ní by však žalovaná nemohla poskytnout žalobkyni žádné plnění, protože pohledávka žalobkyně nebyla přihlášena do insolvenčního řízení. Dále žalovaná uvádí, že zároveň s přerušeným řízením probíhá mezi spornými stranami řízení před Obvodním soudem pro Prahu 3 sp. zn. 19 C 560/2018 o žalobě na vydání bezdůvodného obohacení, ve kterém se žalovaná jako žalobkyně domáhá po žalobkyni jako žalované vydání bezdůvodného obohacení ve výši 36 784 000 Kč s příslušenstvím, když tato částka představuje vyplacené zálohy na kupní cenu podle smlouvy o smlouvě budoucí ze dne 14. 9. 2015. Dále poznamenává, že před Obvodním soudem pro Prahu 3 bude posuzována jako předběžná otázka platnost smlouvy o smlouvě budoucí kupní, přičemž následně rozhodne o jediném plnění, které si sporné strany dosud mezi sebou nevypořádaly, a to o zaplacených zálohách na kupní cenu. Navrhla proto zrušení napadeného usnesení.
3. Žalobkyně se k odvolání vyjádřila. Rozhodnutí soudu prvního stupně má za správné. Dle jejího názoru odvolání nepřineslo žádné nové argumenty, které by již nebyly vzneseny v replice vůči návrhu žalobkyně na pokračování v řízení. Navrhla potvrzení napadeného rozhodnutí.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a o. s. ř., přihlédl k odvolání a vyjádření žalobkyně k odvolání a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné.
5. Závěr soudu prvního stupně, že ust. § 265 insolvenčního zákona upravuje za jakých podmínek lze pokračovat v přerušených řízeních, kde dlužník před prohlášením konkurzu vystupoval v pozici žalovaného, je správný. Přisvědčit však nelze závěru o tom, že v případě návrhu na pokračování v řízení by mělo být postupováno dle § 265 odst. 1 insolvenčního zákona. Odvolací soud, shodně jako žalovaná, má za to, že nelze navrhnout pokračování v přerušeném řízení postupem podle § 265 odst. 1 insolvenčního zákona, jak to činí žalobkyně, nýbrž za stavu, kdy žalovaná před

prohlášením konkurzu na její majetek v řízení, které bylo rozhodnutím insolvenčního soudu o prohlášení konkurzu přerušeno, vystupovala v pozici žalované, je nutno v případě návrhu na pokračování v řízení postupovat dle § 265 odst. 2 insolvenčního zákona, tj. o pokračování v řízení by měl rozhodovat insolvenční soud žalované. V dané věci je významné, že v případě, že žalobkyně bude v předmětném řízení o nahrazení projevu vůle úspěšná a soud rozhodne tak, jak navrhuje žalobkyně, tj. nahradí projev vůle žalované, aby uzavřela se žalobkyní kupní smlouvu, vznikne žalobkyni právo domáhat se po žalované zaplacení zbývajících částí kupní ceny. Část kupní ceny by pak musela být uspokojována z konkurzní podstaty žalované. Z obsahu spisu však neplyne, že žalobkyně přihlásila svoji domnělou pohledávku na doplatek kupní ceny do insolvenčního řízení žalované jako pohledávku podmíněnou, což znamená, že v případě úspěchu by žalobkyně nemohla být uspokojena v rámci insolvenčního řízení žalované.

6. Přehlédnout v této souvislosti nelze ani tu skutečnost, že žalovaná (v pozici žalobkyně) v řízení před Obvodním soudem pro Prahu 3 žádá po žalobkyni (v pozici žalované) vydání bezdůvodného obohacení rovnajícímu se zaplaceným zálohám na kupní cenu podle smlouvy o smlouvě budoucí kupní ze dne 14. 9. 2015. V rámci tohoto řízení bude Obvodní soud pro Prahu 3 posuzovat jako předběžnou otázku platnost smlouvy o smlouvě budoucí kupní, přičemž následně rozhodne o plnění, které si sporné strany dosud mezi sebou nevypořádaly, a to o zaplacených zálohách na kupní cenu.
7. S ohledem na uvedené odvolací soud napadené usnesení podle § 220 o. s. ř. změnil tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.
8. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť řízení se nekončí (§ 224 odst. 3 ve spojení s § 151 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení usnesení prostřednictvím Okresního soudu v Karlových Varech k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Plzeň 18. prosince 2018

JUDr. Zuzana Krejsová
předsedkyně senátu